

quid in veritate non est, sed pro vero adseveratur. — 4. Judex qui contra sacras principum constitutiones, contrarie jus publicum quod apud se reicitum est, pronuntiat, in insulam deportatur. — 5. Qui rationes, acta, libellos, album propositum, testationes, cautiones, chirographa, epistolas sciens dolo malo in fraudem aliquius deleverit, mutaverit, subjecerit, subscripterit; quive a*s* inauraverit, argenterit; quive cum argentum vel aurum peneret, a*s* stannumve subjecerit, falsi pena coercetur. — 6. Amplissimus ordo decrevit, eas tabulas qua*p*ublici vel privati contractus scripturam continent, adhibitis testibus ita signari, ut in summa marginis ad medium partem perforata tripli lino constringantur, atque impositum supra linum cere signa imprimitur, ut exteri scriptura fidem interiori servent. Alter tabulae prolate nihil momenti habent. — 7. Qui vivi testamentum aperuerit, recitaverit, resignaverit, pena legis Cornelie tenet: et plerumque aut humiliores in metallum damnantur, aut honestiores in insulam deportantur. — 8. Si quis instrumenta utilitatis sue¹ a procuratore suo vel cognitore adversarius prodita esse convicerit, tam procurator quam cognitor, si humiliores sunt, in metallum damnantur; si honestiores, adempta dimidia parte bonorum, in perpetuum relegantur. — 9. Instrumenta penes se deposita quicunque alteri altero absente reddiderit, vel adversario prodiderit, pro persona eius conditione, aut in metallum damnatur, aut in insulam relegatur. — 10. Qui falsis instrumentis, actis, epistolis, subscriptis sciens dolo malo usus fuerit, pena falsi coercetur; ideoque humiliores in metallum damnantur, honestiores in insulam deportantur. — 11. Si qui sibi falsum nomen imposuerit, genus² parentes fixerit, quo quid alienum intercepitur, possederit, pena legis Cornelie de falsis coercetur. — 12. Qui insignibus altioris ordinis utuntur, militiamque confingunt, quo quem terrent vel concutant, humiliores capite puniuntur, honestiores in insulam deportantur. — 13. Si qui de judicis amicitia vel familiaritate mentientes eventus sententiarii ejus vendunt, quidve obtenui nominis ejus agunt, convictedi pro modo delicti aut relegantur, aut capite puniuntur.

TIT. XXVI.

AD LEGEM JULIAM DE VI PUBLICA ET PRIVATA.

1. Lege Julia de vi publica damnatur, qui aliqua potestate praeditus cives romanum, antea ad populum, nunc ad imperatorem, appellante necari necarive jussiterit, torserit, verberaverit, condemnaverit, inve publica vincula duci jussiterit. Cujus rei pena in humiliores capit, in honestiores insula deportatione coegerit. — 2. Hac lego excipiuntur, qui artem ludicram faciunt: judicati etiam et confessi, et qui idco in carcere duci jubentur quod jus dicenti non obtemperaverint, quidve contra disciplinam publicam fecerint: tribuni etiam militum, et praefecti classium alarum, ut sine aliquo impedimento legi Julie per eos militare delictum coegeri possit. — 3. Lege Julia de vi privata tenetur, qui quem armatis hominibus possessione, domo, villa agrove dejecerit, obsederit, cluserit; idve ut fieret homines commodaverit, locaverit, conduxerit; quive cum cunctis, concursum, turbam, seditionem, incendium⁴ fecerit; funerari sepelire aliquem prohibuerit, funusve eripuerit, turbaverit; et qui eum cui aqua et igni interdictum est, receperit, claverit, tenuerit; quive cum telo in publico fuerit; templo, portas, aliud quid publicum armatis obsecderit, cinxerit, clauerit, occupaverit. Quibus omnibus convictis, si honestiores sint, tercia pars honorum eripitur, et in insulam relegantur; humiliores in metallum damnantur. — 4. Creditor chirographarius, si sine jussu presidis per vim debitoris sui pignora, cum non habuerit obligata, ceperit, in legem Julianam de vi privata committit. Fiduciam vero et pignora apud se deposita persequi, et sine auctoritate judicis vindicare non prohabetur.

TIT. XXVII.

AD LEGEM JULIAM PECULATUM.

Si quis fiscalem pecuniam adrectaverit, subripuerit, mutaverit, seu in suos usus converterit, in quadruplum ejus pecuni³ quam sustulit, condemnatur.

TIT. XXVIII.

AD LEGEM JULIAM REPETUNDARUM.

Judices pedanei, si pecunia corrupti dicantur, plerumque a praeside

¹. Cujus instrumenta TITIS SUE. — 2. GOTH. GENTES. — 3. Cujus rei pena humiliores capit, honestiores insula deportatione coegerit. — 4. Cuius rei pena humiliores capit, honestiores insula deportatione coegerit.

aut curia submoventur, aut in exsilium mittuntur, aut ad tempus relegantur.

TIT. XXIX.

AD LEGEM JULIAM MAJESTATIS.

1. Lege Julia majestatis tenet is, cu*s* ope consilio a*v*ersus imperatorem vel rempublicam arma mota sunt, exercitus eius in insidiis deductus est; quive injussi imperator bellum gesserit, delectumve habuerit, exercitus comparaverit, sollicitaverit, deseruerit imperatorem. His ante in perpetuum aqua et igni interdicebatur: nunc vero humiliores bestias objiciuntur, vel vivi exuruntur; honestiores capite puniuntur. Quod crimen non solum facto, sed et verbis impis ac maledictis maxim exacerbatur. — 2. In reum majestatis inquiri prius convenit, quibus opinibus, qua factio, quibus hoc auctoribus fecerit; tanti enim criminis reus non obtutu adulationis alicuius, sed ipsius admissi causa puniendus est: et ideo cum de eo queratur, nulla dignitas a tormentis excipitur.

TIT. XXX (A).

AD LEGEM JULIAM AMBITUS.

Petitus magistratum vel provinciae sacerdotium, si turbam suffragiorum causa conduxerit, servos advocaverit, aliamve quam multitudinem posuerit, genus² parentes fixerit, quo quid alienum intercepitur, possederit, pena legis Cornelie de falsis coercetur. — 12. Qui insignibus altioris ordinis utuntur, militiamque confingunt, quo quem terrent vel concutant, humiliores capite puniuntur, honestiores in insulam deportantur. — 13. Si qui de judicis amicitia vel familiaritate mentientes eventus sententiarii ejus vendunt, quidve obtenui nominis ejus agunt, convictedi pro modo delicti aut relegantur, aut capite puniuntur.

TIT. XXX (B).

AD LEGEM FABIAE.

1. * Lega Fabia tenet, qui civem romanum ingenuum, libertum servumve alienum celaverit, vendiderit, vinixerit, comparaverit. Et olim quidem hujus legis pena summaria fuit: sed translata est cognitio in praefectos urbis, itemque presidis provinciae extra ordinem merit animadversionem. Ideoque humiliores aut in metallum damnantur, aut in crucem tolluntur, honestiores adempta dimidia parte honorum in perpetuum relegantur. — 2. * Si servus sciente domino alienum servum subtraxerit, vendiderit, celaverit, in ipsum dominum animadvertisit. Quod si id domino ignorantie commiserit, in metallum datur.

TIT. XXXI.

DE POENIS MILITUM

1. Si pecunia accepta miles custodiam dimiserit, capite puniendus est. Et certe queritur cuius criminis reus dimissus esse videatur. — 2. Qui custodiam militi prosequenti magna manu excusserint, capite puniuntur.

TIT. XXXII.

QUANDO APPELLANDUM SIT.

Quoties jusjurandum postulatur, eo tempore appellandum est quo defertur, non quo juratur.

TIT. XXXIII.

DE CAUTIONIBUS ET POENIS APPELLATIONUM.

1. Ne liberum quis et solutum haberet arbitrium retractande et revocande sententiae, et penae et tempora appellatoribus prestita sunt. Quod nisi³ juste appellaverint, tempora ad cavendum in pena appellacionis quinque diecum prestita sunt. Igitur morans eo in loco ubi appellavit, cavere debet, ut ex die acceptiarum literarum continui quinque dies computentur. Si vero longius, salva diminutione integrum⁴ quinque dies cum eo ipso quo literas acceperit, computantur. — 2. Ne quis in captionem verborum in cavendo incidat, expeditissimum est penam ipsam vel quid aliud pro ea deponere: necesse enim non habet sponsorem quis fidejussione dare, aut prasene esse; sed si contra eum fuerit pronuntiatum, perdit quod depositum. — 3. Quoties in pena appellacionis caueat, tam unus quam plures fidejussiones, si idonei sunt, dari possunt: sufficit enim

¹. Pithoeus legendum putat NUMINIA. — 2. Cuius rei nisi. — 3. Schult. continet.

etiam per unum idoneum indemnitat⁵ penae consuli. — 4. Si plures appellant, una cautio sufficit; et si unus caveat, omnibus vincit. — 5. Cum a pluribus sententiis provocatur, singule cautiones exigendae sunt, et de singulis penae spondendum est. — 6. Modus penae in qua quis caveare debet, specialiter in cautione exprimendus est, ut sit in qua stipulatio committatur. aliter enim recte causisse non videtur. — 7. Assertor, si provocet, in ejusmodi tertiam cavere debet, quanta causa estimata est. — 8. In omnibus pecuniaris causis, magis est ut in tertiam partem ejus pecuniae caveatur.

TIT. XXXIV.

DE DIMISSORIIS LITERIS.

1. Ab eo a quo appellatum est, ad eum qui de appellatione cogniturus est, literae dimissoriae diriguntur, que vulgo apostoli appellantur: quorum postulatio et acceptio intra quintum diem ex officio facienda est. — 2. Qui intra tempora prestatuta dimissoria non postulaverit, vel accepterit, vel reddiderit, præscriptione ab agendo submovetur, et penam appellationis inferre cogitur.

TIT. XXXV.

DE REDDENDIS CAUSIS APPELLATIONUM.

1. Meritum appellationis cause capitalis, et ipsam rationem status

non nisi per nosmetipsos prosequi possumus: nemo enim absens aut duci in servitatem potest, aut damnari. — 2. Moratoria appellations, et eas quae ab executoribus et confessis sunt, recipi non placuit. — 3. Eum qui appellat, cum convictio ipsius judicis appellare non oportet: ideoque quod ita factum est, arbitrio principis vindicatur.

TIT. XXXVI.

POST PROVOCATIONEM QUID OBSERVANDUM SIT.

1. Quoties possessor appellat, fructus medi temporis deponi convenit. Quod si petitor provocet, fructus in causa depositi esse non possunt, nec recte eorum nomine satisfactio postulatur. — 2. Si proper prædia urbana vel municipia appelletur, pensiones eorum vel mercedes, vectura etiam, si de navi agatur, deponi solent.

TIT. XXXVII.

DE MERITIS APPELLATIONUM.

Omnimodo ponendum² est, ut quoties iusta appellatio pronunciatur, sumptus quo*s*, dum sequeretur adversarius impedit, reddere cogatur non simplices, sed quadruplos.

¹. Cui. ut SCIAIT IN QVA. Ritter ut sit in quo. — 2. Cui. PROBANDUM.

FRAGMENTUM

VETERIS JURISCONSULTI

DE JURIS SPECIEBUS,

ET DE MANUMISSIONIBUS.

Ea vero quæ promisi pertinentia ad forum... vel in curia, nullo impedimento nunc aggrediar... — 1. Omne enim jus aut civile appellatur aut naturale dicitur, aut gentium jus... ab eo enim nominatum est... et omnes gentes similiter eo sunt usus; quod enim honestum et justum est, omnium utilitati convenient... Hoc vero jus civile proprium est Romanorum, et ab iis dictum, quoniam nostra civitas ea veritate uitum... Sed quidam illud esse quod omnes civibus suis prædicunt, aut majori parti convenient... Sunt enim qui etiam tradiderunt fundamenta justitia esse plurimæ speciei: hanc autem distinctam rerum explicacionem vienore esse tradiderunt, quam in principio proposuimus. — 2. Juris civilis... appellatur quasi ex pluribus partibus constans... sed constitutions imperatoriae... similiter honorandum, quod est et prætoris dictum, similiter et proconsul... Ex eo enim constituerunt jurisprudentiam, et receptum est responsorum, et summatis haec dicere solemus.... — 5. Lex enim Julia et Papia.... ceterae partes juris appellantur. — 4. Regulas enim exequenti mihi ad ea studia necessarium antea omnia scire... Nez enim personæ unius sunt conditionis, sed variae; que singulari ad hanc enarrationem pertinentes ordine referendas sunt. — 5. Omnes enim aut ingeni sunt, aut liberti. Sed ut magis possint singulæ personæ declarari, melius videtur incipere a libertis referre, et prius quidem latini scribere, ne sepius eadem interpretari cogamus. — 6. Primum ergo videamus quale est quod dicitur, eos qui inter amicos antiquos manumittentur, non esse liberos, sed dominii voluntate in libertate morari, et tantum serviendi metu liberari. Prius enim una libertas et libertas fiebat vel ex vindicta vel ex testamento vel in censu, et civitas romana competit manumissionis, quae appellatur legitima libertas. Hi autem qui domini voluntate in libertate erant, manebant servi, et manumissores audebant eos iterum per vim in servitatem ducent: sed inter videntur manumittere obstante usufructu; et si eum manumiserit proprietarius eum servum cuius ususfructus ad alium pertinet, non possit vindicta manumittere obstante usufructu; et si eum manumiserit interveneret prætor, et non permittebat manumissionem servire. — 7. Om-

quæ latinorum genus introduxit, non pertinet ad *peregrinos* manumittere, sicut et Octavianus probat. Prator non permettel manumissum servire, nisi altera lege *peregrina* caveatur. — 15. Minor viginti annorum manumittere non potest, nec vindicta, nec testamento; itaque nec latinum facere potest: tantum enim apud consilium manumittere potest servum suum, causa probata. — 16. Is autem qui manumittitur apud amicos, quotunque sit annorum, latius fit; et solum ei hoc prodet libertas, ut postea iterum possit ex vindicta vel testamento manumitti, et civis romanus fieri. — 17. Mulier sine tutori auctoritate, nisi ius liberorum habeat; tunc enim ex vindicta sine tutori potest manumittere. Unde si mulier absens liberum esse jussit, quæ ius liberorum non habeat, quæsitum est an tutoris eius auctoritate præstantis eo tempore quo epistola scribitur servo a domina... Julianus negat: existimat enim eo tempore debere auctoritatem præstare quo peragitur libertas: tunc enim peragi intelligitur, quando servus cognoverit dominam voluntatem. Sed Neratius Priscus probat libertatem servo competere: sufficere enim, quando epistola scribitur, adhiberi auctoritatem tutoris.

HERENNIUS MODESTINUS

LIBRO DIFFERENTIARUM II°.

TIT.

DE DEPOSITO VEL COMMENDATO.

* Commendati judicio conventus est culpam² præstare cogitur: qui vero depositi convenitur, de dolo non etiam de culpa condemnandus est. Commendati enim contractu, quia utriusque contrahentis utilitas intervenit, utrumque præstatur: in depositi vero cum sola deponentis utilitas veritur, ibi dolus tantum præstatur. Sed in ceteris quoque partibus iuriis ista regula custoditur: sic enim et in fiducia judicio, et in actione rei uxoriae et dolus et culpa deducitur; quia utriusque contrahentis utilitas intervenit. In mandati vero judicio dolus³... non etiam tutoris utilitas in administratione versatur. Depositus damnatus infamis est: qui

¹ Vide collationem legum M. et R. x. 2. — ² Pitheus legendum putat: « COMMENDATI JUDICIO CONVENTUS ETIAM CULPAM, etc. » — ³ Pitheus ita reperi posse putat: dolus et CULPA PRES.

vero commodati damnatur non sit infamis. Alter enim propter dolum, alter propter culpam condemnatur. Actione depositi conventus cibariorum nomine apud eundem judicem utiliter experitur: at is cui res commendata est, improbe cibariorum exactionem intendit. Impensis tamen necessarias iure persequitur, quas forte in agrum vel alias laborantem impenderit. Respondit: *Res apud te deposita si subripatur, dominus [domini] habet furti actionem, quamvis apud quem res deposita est intersit ob impensis in rem factas se retinere.* Is vero cui res commendata sit, furti experiri debet, si modo solvenda actio fuerit, commodati⁴ semper in simplicum competit: depositi vero nonnumquam in duplum, scilicet si ruina, vel naufragii, vel incendi, aut tumultus causa res deponatur.

TATUR; ITEMQUE IN TUTELA JUDICIO QUAMVIS PUPILLI NON ETIAM, etc. — 4. Schalt, si modo SOLVENDO fuerit. Actio commodati, etc.

GAI INSTITUTIONES

CUM JUSTINIANI INSTITUTIONIBUS

COLLATE.

COMMENTARIUS PRIMUS.

1. « Omnes populi qui legibus et moribus reguntur, partim suo proprio, partim communis omnium hominum iure utuntur. » Nam quod quisque populus ipse sibi jus constituit, id ipsius proprium est vocaturus jus civile, quasi jus proprium ipsius civitatis. Quod vero naturalis ratio inter omnes homines constituit, id apud omnes populos perque-

custoditur, vocaturque jus gentium, quasi quo iure omnes gentes utuntur. Populus itaque romanus partim suo proprio, partim communis omnium hominum iure utitur. Quæ singula qualia sint, suis locis proponemus⁵.

2. Constant autem iura ex legibus, plebiscitis, senatusconsultis, consti-

1. Inst. I, 2, 2.

titutionibus principum, edictis eorum qui jus edicendi habent, responsis prudentium⁶. — 3. Lex est, quod populus jubet atque constituit; plebiscitum est, quod plebs jubet atque constituit. Plebs autem a populo eo distat, quod populi appellatione universi cives significantur, connomberatis etiam patriciis; plebis autem appellatione sine patriciis ceteri cives significantur. Unde olim patricii dicebant plebiscitis se non teneri, quia sine auctoritate eorum facta esset. Sed postea lex Hortensia lata est, qua cautum est ut plebiscita universum populum tenerent; itaque e modo legibus exequuta sunt⁷. — 4. Senatusconsultum est, quod senatus jubet atque constituit⁸. Idque legis vicem obtinet; quamvis fuit quæsumum. — 5. Constitutio principis est, quod imperator decreto vel edicto vel epistola constituit; nec umquam dubitatum est, quin id legis vicem obtineat, cum ipse imperator per legem imperium accipiat⁹. — 6. Jus autem edicendi habent magistratus populi romani. Sed amplissimum ius est in edictis duorum praetorum, urbani et peregrini, quorum in provinciis jurisdictionem praesides earum habent; item in edictis aedilium curulium, quorum jurisdictionem in provinciis populi romani questores habent: nam in provinciis Caesaris omnino questores non mittuntur, et ob id hoc edictum in his provinciis non proponitur¹⁰. — 7. Responsa prudentium sunt sententia et opinione eorum quibus permisum est iura condere¹¹: quorum omnium si in unum sententia concurrant, id quod ita sentiunt legis vicem obtinet¹²; si vero dissentiant, iudici licet, quam velit sentientiam sequi. Idque rescriptio divi Hadriani significatur.

8. Omne autem ius quo utitur, vel ad personas pertinet, vel ad res, vel ad actiones¹³. Sed prius videamus de personis.

9. Et quidem summa divisio de jure personarum hac est, quod omnes homines aut liberi sunt aut servi¹⁴. — 10. Rursus liberorum hominum alii ingenui sunt, alii libertini. — 11. Ingenui sunt, qui liberi nati sunt¹⁵; libertini sunt, qui ex iusta servitute manumissi sunt¹⁶. — 12. Rursus libertinorum (tria sunt genera; nam aut cives romani, aut latini, aut deditiorum) numero sunt: de quibus singulis discipiamus, ac prius de deditiis¹⁷.

13. Legi itaque *Ælia Sentia* cavetur, ut qui servi a dominis pena nomine vinclati sint, quibusque stigmata inscripta sint, deve quibus obnoxiam questio tormentis habita sit, et in ea noxa fuisse convicti sint, quique ut ferro aut cum bestiis depugnauerint, traditi sint, inve ludum custodiame conjecti fuerint, et postea vel ab eodem domino vel ab alio manumissi, ejusdem conditionis liberi sint, cuius conditionis sunt peregrini dediticii¹⁸. — 14. Vocantur autem sic qui quondam adversus populum romanum armis suscepisti pugnaverunt, et deinde victi se dediderunt. — 15. Hujus ergo turpitudinis servos quoquemodo et euclusumque atatis manumissos, etsi pleno iure dominorum fuerint, nonnumquam aut cives romani aut latini fieri dicimus, sed omnimodo deditiiorum numero constituti intelligimus.

16. Si vero in nulla tali turpitudine sit servus, manumissum modo civem romanum, modo latini fieri dicimus¹⁹. — 17. Nam in cuius persona tria haec concurrunt, ut major sit annorum trigesinta, et ex iure quiriti domini, et justa ac legitima manumissione liberetur, id est, vindicta aut censu aut testamento, is civis romanus fit: sin vero aliquid viderit, latini erit²⁰.

18. Quod autem de etate servi requiritur, legi *Ælia Sentia* introducunt est; nam ea lex minores xxx annorum servos non aliter voluit manumissos cives romanos fieri, quam si vindicta, apud consilium justa causa manumissionis approbat, liberari fuerit. — 19. Justa autem causa manumissionis est veluti si quis filium filiamve, aut fratrem sororem naturalem, aut alumnum, aut pedagogum, aut servum procuratoris habendi gratia, aut ancillam matrimonii causa, apud consilium manumittat²¹.

20. Consilium autem adhibetur in urbe Roma quidem quinque senitorum et quinque equitum romanorum puberum, in provinciis autem viginti recuperatorum civium romanorum: idque fit ultimo die conventus: sed Roma certis diebus apud consilium manumittuntur. Majores vero trigesinta annorum servi semper manumitti solent, adeo ut vel in transitu manumittantur, veluti cum prator aut proconsul in balneum vel in theatrum eat²². — 21. Praterea minor trigesinta annorum servus manumissione potest civis romanus fieri, si ab eo domino qui solvendo non erat testamento liber et heres relictus sit..... si..... spurious..... creditor..... sex..... debtor..... legis..... pecunia..... ea..... traditione..... mancipacionibus.....

1. Inst. I, 2, 2. — 2. Id, 2, 4, 3. — 3. Id, 2, 5, 4. — 4. Id, 2, 6, 5. — 5. Id, 2, 7, 6. — 6. Id, 2, 8, 7. — 7. Id, 2, 8, 8. — 8. Id, 2, 9, 10. — 9. Id, 2, 10, 11. — 10. Id, 2, 11, 12. — 11. Id, 2, 12, 13. — 12. Id, 2, 13, 14. — 13. Id, 2, 14, 15. — 14. Id, 2, 15, 16. — 15. Id, 2, 16, 17. — 16. Id, 2, 17, 18. — 17. Id, 2, 18, 19. — 18. Id, 2, 19, 20. — 19. Id, 2, 20, 21. — 20. Id, 2, 21, 22. — 21. Id, 2, 22, 23. — 22. Id, 2, 23, 24. — 23. Id, 2, 24, 25. — 24. Id, 2, 25, 26. — 25. Id, 2, 26, 27. — 26. Id, 2, 27, 28. — 27. Id, 2, 28, 29. — 28. Id, 2, 29, 30. — 29. Id, 2, 30, 31. — 30. Id, 2, 31, 32. — 31. Id, 2, 32, 33. — 32. Id, 2, 33, 34. — 33. Id, 2, 34, 35. — 34. Id, 2, 35, 36. — 35. Id, 2, 36, 37. — 36. Id, 2, 37, 38. — 37. Id, 2, 38, 39. — 38. Id, 2, 39, 40. — 39. Id, 2, 40, 41. — 40. Id, 2, 41, 42. — 41. Id, 2, 42, 43. — 42. Id, 2, 43, 44. — 43. Id, 2, 44, 45. — 44. Id, 2, 45, 46. — 45. Id, 2, 46, 47. — 46. Id, 2, 47, 48. — 47. Id, 2, 48, 49. — 48. Id, 2, 49, 50. — 49. Id, 2, 50, 51. — 50. Id, 2, 51, 52. — 51. Id, 2, 52, 53. — 52. Id, 2, 53, 54. — 53. Id, 2, 54, 55. — 54. Id, 2, 55, 56. — 55. Id, 2, 56, 57. — 56. Id, 2, 57, 58. — 57. Id, 2, 58, 59. — 58. Id, 2, 59, 60. — 59. Id, 2, 60, 61. — 60. Id, 2, 61, 62. — 61. Id, 2, 62, 63. — 62. Id, 2, 63, 64. — 63. Id, 2, 64, 65. — 64. Id, 2, 65, 66. — 65. Id, 2, 66, 67. — 66. Id, 2, 67, 68. — 67. Id, 2, 68, 69. — 68. Id, 2, 69, 70. — 69. Id, 2, 70, 71. — 70. Id, 2, 71, 72. — 71. Id, 2, 72, 73. — 72. Id, 2, 73, 74. — 73. Id, 2, 74, 75. — 74. Id, 2, 75, 76. — 75. Id, 2, 76, 77. — 76. Id, 2, 77, 78. — 77. Id, 2, 78, 79. — 78. Id, 2, 79, 80. — 79. Id, 2, 80, 81. — 80. Id, 2, 81, 82. — 81. Id, 2, 82, 83. — 82. Id, 2, 83, 84. — 83. Id, 2, 84, 85. — 84. Id, 2, 85, 86. — 85. Id, 2, 86, 87. — 86. Id, 2, 87, 88. — 87. Id, 2, 88, 89. — 88. Id, 2, 89, 90. — 89. Id, 2, 90, 91. — 90. Id, 2, 91, 92. — 91. Id, 2, 92, 93. — 92. Id, 2, 93, 94. — 93. Id, 2, 94, 95. — 94. Id, 2, 95, 96. — 95. Id, 2, 96, 97. — 96. Id, 2, 97, 98. — 97. Id, 2, 98, 99. — 98. Id, 2, 99, 100. — 99. Id, 2, 100, 101. — 100. Id, 2, 101, 102. — 101. Id, 2, 102, 103. — 102. Id, 2, 103, 104. — 103. Id, 2, 104, 105. — 104. Id, 2, 105, 106. — 105. Id, 2, 106, 107. — 106. Id, 2, 107, 108. — 107. Id, 2, 108, 109. — 108. Id, 2, 109, 110. — 109. Id, 2, 110, 111. — 110. Id, 2, 111, 112. — 111. Id, 2, 112, 113. — 112. Id, 2, 113, 114. — 113. Id, 2, 114, 115. — 114. Id, 2, 115, 116. — 115. Id, 2, 116, 117. — 116. Id, 2, 117, 118. — 117. Id, 2, 118, 119. — 118. Id, 2, 119, 120. — 119. Id, 2, 120, 121. — 120. Id, 2, 121, 122. — 121. Id, 2, 122, 123. — 122. Id, 2, 123, 124. — 123. Id, 2, 124, 125. — 124. Id, 2, 125, 126. — 125. Id, 2, 126, 127. — 126. Id, 2, 127, 128. — 127. Id, 2, 128, 129. — 128. Id, 2, 129, 130. — 129. Id, 2, 130, 131. — 130. Id, 2, 131, 132. — 131. Id, 2, 132, 133. — 132. Id, 2, 133, 134. — 133. Id, 2, 134, 135. — 134. Id, 2, 135, 136. — 135. Id, 2, 136, 137. — 136. Id, 2, 137, 138. — 137. Id, 2, 138, 139. — 138. Id, 2, 139, 140. — 139. Id, 2, 140, 141. — 140. Id, 2, 141, 142. — 141. Id, 2, 142, 143. — 142. Id, 2, 143, 144. — 143. Id, 2, 144, 145. — 144. Id, 2, 145, 146. — 145. Id, 2, 146, 147. — 146. Id, 2, 147, 148. — 147. Id, 2, 148, 149. — 148. Id, 2, 149, 150. — 149. Id, 2, 150, 151. — 150. Id, 2, 151, 152. — 151. Id, 2, 152, 153. — 152. Id, 2, 153, 154. — 153. Id, 2, 154, 155. — 154. Id, 2, 155, 156. — 155. Id, 2, 156, 157. — 156. Id, 2, 157, 158. — 157. Id, 2, 158, 159. — 158. Id, 2, 159, 160. — 159. Id, 2, 160, 161. — 160. Id, 2, 161, 162. — 161. Id, 2, 162, 163. — 162. Id, 2, 163, 164. — 163. Id, 2, 164, 165. — 164. Id, 2, 165, 166. — 165. Id, 2, 166, 167. — 166. Id, 2, 167, 168. — 167. Id, 2, 168, 169. — 168. Id, 2, 169, 170. — 169. Id, 2, 170, 171. — 170. Id, 2, 171, 172. — 171. Id, 2, 172, 173. — 172. Id, 2, 173, 174. — 173. Id, 2, 174, 175. — 174. Id, 2, 175, 176. — 175. Id, 2, 176, 177. — 176. Id, 2, 177, 178. — 177. Id, 2, 178, 179. — 178. Id, 2, 179, 180. — 179. Id, 2, 180, 181. — 180. Id, 2, 181, 182. — 181. Id, 2, 182, 183. — 182. Id, 2, 183, 184. — 183. Id, 2, 184, 185. — 184. Id, 2, 185, 186. — 185. Id, 2, 186, 187. — 186. Id, 2, 187, 188. — 187. Id, 2, 188, 189. — 188. Id, 2, 189, 190. — 189. Id, 2, 190, 191. — 190. Id, 2, 191, 192. — 191. Id, 2, 192, 193. — 192. Id, 2, 193, 194. — 193. Id, 2, 194, 195. — 194. Id, 2, 195, 196. — 195. Id, 2, 196, 197. — 196. Id, 2, 197, 198. — 197. Id, 2, 198, 199. — 198. Id, 2, 199, 200. — 199. Id, 2, 200, 201. — 200. Id, 2, 201, 202. — 201. Id, 2, 202, 203. — 202. Id, 2, 203, 204. — 203. Id, 2, 204, 205. — 204. Id, 2, 20